

Arrest

nr. 91 019 van 5 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van *“de beslissing om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, betekend op 01/07/2011”*.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. J. ACHAERT, die *loco* advocaat B. PIEDFORT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. VAN DE VELDE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 oktober 2010 diende de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 30 juni 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) ten aanzien van de verzoeker een beslissing houdende bevel om het grondgebied

te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze beslissing werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 1 juli 2007.

1.3. Op 1 juli 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, onontvankelijk werd bevonden. Ook deze beslissing werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 1 juli 2011.

2. Over het voorwerp van het beroep

De verzoeker geeft in zijn verzoekschrift aan dat het onderhavige beroep gericht is tegen “*de beslissing om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, betekend op 01/07/2011*”. Ook onder de hoofding “belang” zet de verzoeker uiteen dat de aangevochten beslissing “*het bevel om het Belgische grondgebied te verlaten*” betreft. In het verzoekschrift wordt bij de uiteenzetting omtrent de schending van artikel 8 van het EVRM, kritiek geuit tegen “*de gedwongen terugkeer naar Marokko*” en “*het bevel om het grondgebied te verlaten*”.

Bij het verzoekschrift wordt echter een beslissing van 1 juli 2011 gevoegd houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en onder een hoofding “*moelijk te herstellen ernstig nadeel*” stelt de verzoeker dat de aangevochten beslissing “*de weigering van een regularisatie in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980*” betreft.

Ter terechtzitting wordt de advocaat van de verzoeker gewezen op de onduidelijkheid in het verzoekschrift omtrent het voorwerp van het onderhavige beroep en wordt hem gevraagd welke beslissing met het thans voorliggende verzoekschrift wordt bestreden. De advocaat van de verzoeker geeft aan dat het beroep is gericht tegen de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten. De advocaat van de verweerder merkt op dat in de nota met opmerkingen de beslissing houdende onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf van 1 juli 2011 als voorwerp van het beroep werd beschouwd, doch verklaart zich niet te verzetten tegen het feit dat het beroep gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

De Raad is van oordeel dat de verzoeker het voorwerp van het beroep duidelijk heeft omschreven als zijnde een “*bevel om het grondgebied te verlaten*” betekend op 1 juli 2011. Gelet ook op het feit dat de verzoekende partij ter terechtzitting verklaart dat het beroep gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, beschouwt de Raad de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 30 juni 2011 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoeker ter kennis gebracht op 1 juli 2007, als voorwerp van het onderhavige beroep.

3. Over de ontvankelijkheid

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoeker op 22 juli 2011 werd gerepatriëerd naar Marokko. Het “*verslag vertrek*” vermeldt dat het vertrek is geslaagd en dat de betrokkene onder escorte is vertrokken.

Ter terechtzitting werpt de verwerende partij op dat de thans bestreden beslissing, zijnde het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, is uitgevoerd zodat de verzoeker geen belang meer heeft bij de vernietiging van ervan. De advocaat van de verzoeker stelt ter terechtzitting zich dienaangaande te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De Raad wijst erop dat het belang moet bestaan op het tijdstip waarop de vordering wordt ingeleid en op het ogenblik waarop de zaak wordt behandeld. Het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens en vrijheidsberoving te dien einde werd op 22 juli 2011 reeds ten uitvoer gelegd. Ter zitting wordt meegedeeld dat de verzoekende partij zich gedraagt naar het oordeel van de Raad wat het belang bij het beroep betreft. Bij gebrek aan enige concrete uiteenzetting waaruit het rechtens vereiste actueel belang in hoofde van de verzoeker nog zou bestaan, is het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE